

Feria tertia pentecostes

nit et amor ita. Ideo mortui cōquerunt pnci-
Spaliter de tribus. Primo de malis executoribus
quorum quidam legata diminuunt et defalcant. quā-
dam differunt et plangunt. quidam totaliter au-
ferunt et vobis suis appropriant et permittunt miseros
spūs eiulare et clamare in purgatorio. duz
ipsi tripudant et cantant in cōsolatio. ecce qualis
dilectio ipsorum ad mortuos. ideo possunt dice-
re illud **Esa. xxviii.** Posuimus mendacium spem
nostram. Similiter illud **Thren. iij.** Perijt spes
inea et finis mea. Secundo cōquerunt de pueris
sacerdotibus. qui defuncti nocent tripliciter. pri-
mo eos defraudant debitis orationibus. secundo
abutuntur eorum legatis et oblationibus. tertio ma-
le viuendo faciunt se indignos dei et sanctorum ex-
auditionibus. **Joh. ix.** Scimus quoniam deus pecca-
tores non exaudit. sed si quis dei cultor est et eius
voluntatem facit hunc exaudit. unde isti possunt
dicere **Esa. xx.** Heccine erat spes nostra ad quos
confugimus in auxilium ut liberaret. quasi diceret
sed non liberat. Tertio querunt de ingratibus
heredibus qui eorum bona per labores et tedia qua-
sita iam occupant in iocunditate. filiis fratribus
uxoribus filiabus consanguineis et extraneis as-
signatis qui omnes illos obliuioni tradiderunt.
ac si eorum bona nunquam vidissent quorum aliqua bo-
na parentum expendunt in luxurijs. aliqui ea
mutuant per usur. Sed de vitijs et de minimis
dant forte vnum frustum vix nigri panis ad ma-
gis semel in hebdomada. Aliqui sunt pessimi
qui nec eos habent in memoria. vnde de defunctis
sic dolentibus deceptis exponi potest illud **Zach.
ix.** Volebas nimis acharon quoniam confusa est
spes eius. Acharon interpretatur tribulatio spi-
ritus. et significat spiritus in purgatorio existens
tes quorum spes quam habuerunt de amicis confu-
sa est. Sed per oppositum deus facit quod satis diligit
viatores dum viuunt. sed longe amplius post mor-
tem **Joh. xij.** Cum dilexisset suos querant in
mundo. in finem. id est. in perpetuum dilexit eos.
Hiere. xxxj. In charitate perpetua dilexi te. Et
ideo ut inquit ps. xxxix. Beatus vir cuius est no-
men domini spes eius et non respexit in vanitates
et insanas falsas. Et iterum **Eccli. xxxj.** Beatus
vir qui non sperauit in thesauris pecunie vide-
licet quos per manus amicorum relinquere post
mortem dispendiosos. sed sperauit in deum quod eum
in tribulatione liberauit et non dereliquit. Quar-
to ostendit deus dilectionem suam in hoc quod nobis
temporarij voluptatem plurime affluentie. vnde. **ij.
Thessal. ij.** Dilexit nos et dedit consolationem
eternam. quod et quanta sit sancti exprimere nuntium et
non possunt. **Aug.** de moribus ecclesie. Quanta in-
quit est pulchritudo iusticie. tanta est iocunditas
leticie et lucis. hoc est imutabilis veritas et sa-
pientie ut etiam si non liceret in ea manere am-
plius quam vnum diem hora. propter hoc solum innumera

biles anni huius vite pleni delictis et circumfluen-
tia bonorum temporalium recte meritoque contemnerent.
Et **Crisostomus** de reparatione lapsi. Et continue in-
quit oportet tormentum proferre si ipsam gehennam
pro tempore tolerare pro eo ut christum possemus vide-
re in gloria venientem numero sanctorum sociari
nonne erat dignum pati omne quod est triste modum. ut ta-
nti boni tanteque glorie principes haberemur. quod dicitur.
sic. Ad quam gloriam perducatur.

Feria tertia pentecostes. Sermo primus.

Spiritus tuus bonus
nunc deducet me in terram rectam. **Ps.
cxlij.** Plurimi in speculo natu. lib. viij. c. v. Si ele-
phas hominem errantem sibi obuium viderit in soli-
tudine. primum ne ipsum terreat aliquantulum de via
se subtrahit et tunc gradum figit et paulatim ipsum
precedens viam ei ostendit. et si draco ei occurrerit pro
homine defendendo cum eo pugnat et viriliter se oppo-
nit. et hoc potissimum debet facere quoniam habet iuuenes
timet enim quod homo querat fetus suos. et ideo se de ho-
mine primo expedire considerat. ut sic securus possit
filios suos et eo cauti custodire. Moraliter
per elephantem quod est animal magni intelligentie placitum
quod est magni in dignitate. quod dicit **Innocentius** tertius
de maio. et obedientia. ad constantinum imperatorem
c. Solite. Quarta in se solis et luna tanta in se po-
tiffices et reges differencia cognoscat. vbi dicit
glossa. Cum terra sit septies maior luna. sol autem oc-
cies maior terra. restat ut pontificalis dignitas
quadragesies septies sit maior regali dignita-
te. In qua glossa. laurientij notat maiorem platorum
Isti enim plati si viderint errare homines in solitu-
dine huius mundi. debent eos benigna monitione
precedere. et in viam rectam reuocare. vel eis viam
vitae ostendere. Quia dicit **Innocentius** di. lxxxiij.
c. error. Error cui non resistit approbat. et veri-
tas cum minime defensam opprimat. Sed spiritualiter
per elephantem subaudi spiritum sanctum propter proprietates
eius. Est enim elephas animal valde benignum
quod caret felle ut dicit **Aristoteles**. ita spiritus sanctus esse
benignus. Sapienter. **Spiritus sapiencie benignus est.** Na-
licet in principio nobis cum quodam terrore appareat
tamen statim post vnum in eodem momento nobis suam
presentiam spiritu benignitatis atque lenitatis contempe-
rat. Sic figuratum est **hester. xv.** Quia hester cum
cta ingressa per ordinem hostia vbi ille sedebat in
solio regni indurum vestibus regis auro fulgens
eratque terribilis aspectu. cumque eleuasset rex faci-
em et ardentibus oculis furorē pectoris indicasset.
regina huius videns corruit in pallore colore mu-
tato lassum super ancillam caput inclinavit. Con-
uertitque deus spiritum regis in mansuetudinem et festi-
nas exiliuit de solio et sustentas eam vlnis suis blande
diebat ei. Tunc illa ait. vidi te domine quasi angelus
dei et conturbatum est cor meum pro timore glorie tue.
ac rex consolabatur eam. Per reginam hanc potest intelligi

quibet fidelis aia spūscī cōsolationē postulat
 que in pncipio sue visionis p timorē diuinita
 tis glorie atq̄ terrore cōcutit. **S**z mox blāda
 lenitatē diuinit' cōsolat' z inuitat' in elephan
 tem quia via se subtrahit ne hoies terreat. **E**t
 sicut elephas pcedit hoīem z viā ei oñdit **S**ic
 z spūscūs sua benignitate nos pcedit z viam
 salut' ostēdit. nā signat' p colūnā nub' q̄ pcessit
 filios isrl' in deserto. de q̄ **Rec. ix. Colūna nu-**
bis nō defuit eis p dies vt duceret eos in viā.
Et nō solū pcedēdo nos viā vitat' mōstrat. s̄
 etiā more elephātis cōtra draconē infernalem
 p nob' pugnat. qz nō ē ali' q̄ pugnat p nob' nī
 si tu de' nr. vt canis. **E**t ideo quibet xpian' di
 cere pōt ad deū p̄rem. **S**pūs tu' bon' deducet
 me in terrā rectā. **I**n q̄bus v̄bis duo tāgit. p̄
 mo spūscūs bonitatē. ibi. spūs tu' bon'. se
 cundo eiusdē spūscūs vtilitatē. ibi. deducet
 me in terram. **Q**uo ad p̄mū ē notandū. boni
 tas spūscūs a paret in multis. **P**rimo ex aie vi
 uificatione. qz absq̄ spūscō aia viuere nō pōt
 etiā ad momentum. sic nec sine aia viuere pōt
 cor n̄m. **Q**āt spūscūs viuificet spūalit' oñdit
Ezech. xxx. vij. vbi legitur q̄ spūs eduxit Eze
chiele in medio campi plenu' ossib' mortuorū
z erāt sicca vehemēnt. z dixit ei. fili hoīs pu
talne vluēt ossa ista. Et subdit. Ecce ego mit
tam in vos spm̄ z viuētis. z dabo sup vos ner
uos. et succrescēt faciā sup vos carnes. z ego
extendā sup vos cutē z dabo vob' spm̄ z viuē
tis. z fact' est sonit' pphetate Ezechiele. z ec
ce cōmotio z accesserūt ossa ad ossa vnūq̄q̄
ad iuncturā suā z sup ea nerui z carnes ascen
derūt z extēsa ē in eis cutis z spm̄ nō habebāt
Et dixit dñs ad ezechielez yaticinare z dices
ad spm̄ a quatuor v̄tis veūt spūs. z isuffa su
per insectos istos. z reuiuiscāt z ingressus ē i
ea spūs z vixerūt. **Morāl' h̄ tangunt aliq̄ ne**
cessaria vt spūalit' aia viuificet. **Primū est**
tribulatio z afflictio quā imittit spūscūs. z h̄
tangit cū dicit. dabo sup vos neruos. vbi p
neruos intelligit tribulatiōes. **Juxta illud. ij.**
****Parat. xvj. z **H**iere. xx. **I**ussit eū mitti in ner****
uum. i. in durā tribulationē vel afflictionē. et
h̄ viuat ad viuificationē aiarū. sicut pulchre d̄
clarat deuotus **Amand' in ho. sap. li. j. c. xiiij.**
****O** q̄ inumeri sumno pctōrū pfundissimo ob**
dormierūt z morte spūali pierūt. q̄s ifelix ob
soluerat iniquitas q̄ adueniente grā diuine
correctionis velut de somno graui ac mortis
imperio excitati vitā in meli' cōmutauerunt.
****S**ecundū est corpālis corruptio z hec tangit**
cum addit. z succrescere faciā sup vos carnes
vbi p carnes intelligunt corruptiones carna
les. que etiā faciunt ad viuificationē aiarum.
****C**um em̄ homo pctōr cogitat se mozturum z**
corp' suū a vermib' corrupēdū a pctō qd mozt
tem aie infert vtiq̄ resurget. **Jux illud qd dic**

Perū. in floribus. **S**i nō timor dei saltem me/
 tus mortis tue dolorq̄ gehenne retrahit a de
 ilcto. ido dicit **Sap. Eccl. vij. **M**emorare no**
uissima tua z in eternū nō peccab. **Tertium ē**
virtutum indutio. z hec tangit cum dicit. et
ego extendam in vobis cutem. vbi per cutem
intelligit quālibet virtutē. quia sicut corpa oz
nant cutes. sic z vtutes ornant animas. vt di
catur de qualibet anima vtutib' induta vltor
nata. illud **Ps. xliij. **Astitit regina a dextris****
tuis in vestitu deaurato circūdata varietate.
id ē. vtutū multiplicitate. **Et cū hec tria habu**
it nostra aia videlicet neruos tribulatiōis. car
nes corpālis corruptiōis. z cutē vtualis indū
tionis. tunc dat' spūs ei vt spūaliter viuat **Et**
nota spiritussanct' dat' anime quatuor in ea
facit. que facit ania corpōri. **Primo em̄ anima**
pseruat corpōris decorē. quia videm' q̄ sine
anima corpus ē palidū nigrum z deforme. sic
anima nō habet decorē cōscientie nec colores
cōuersatiōis sancte z honeste sine grā spiritus
sancti. **Sed p eius aduentū renouat' z ornat.**
ideo petit dauid in **Ps. ciiij. **Emitte spiritum****
tuū z creabunt. z renouabis faciē terre. id est
homīs terreni. cul' facies potest dici ania ad
imaginē dei facta. imo verius creata. **Secun**
do ania nutrit naturalē calorē quia q̄diu ē in
nobis anima n̄ra tamdiu ē calor ibi. sed aia re
cedēte corp' frigescit. ita spūscūs nutrit in
nobis calorē diuine charitatis **Juxta illud ad**
****R**homa. v. **C**haritas dei diffusa est in cordi**
bus nostris p spiritūsanctum qui datus ē no
bis. **Tertio anima cōfortat vtutem corpālem**
quia sine anima subsistere corp' nequāq̄ pōt
sic z spūscūs cōfortat infirmitatez nostram.
****Q**uarto corp' sine anima motu caret. sic ania**
sine spiritusancto nec moueri in vtutib' pōt
nec eas operari. **Sed adueniente spiritusan**
cto exhibit homo de virtute in virtutem donec
videbit deum deorū in syon. **Ideo **Ps. lxxxj.**
liij. di. dñs dabit benignitatē. id est bonam ig
nitatem siue spiritūsanctum z terra nostra da
bit fructū suum. **Secundo a paret bonitas spi**
ritussancti ex sua cōsolatione. z hec fit triplici
citer. **Primo temptationem mitigando. quia**
si spiritussanctus nō fuisset cuz martyribus et
temptationes eorū penales mitigasset. nullus
ipsozū tantā penā sustinere potuisset. sed in tē
ptatione defecissent. **Sed ille erat cuz cis qui**
ait **Esa. xliij. **Cū transieris p aquas tecū ero z****
flumina non operient te. cum ambulaueris in
igne nō combureris. **Sicut patet de trib' pue**
ris. **Daniel. iij. et de multis alijs martyribus**
qui licet in igne animas deo reddiderunt. cor
pora tamē ipsozū inusta pmanerūt. **Secundo**
spiritussanctus cōsolat' virtutem temptationi
bus resistendi tribuendo. **Quia. j. **Corinth. x****
****P**ri 5****

Feria tertia pentecostes

dicit. fidelis deus qui non patiet vos temptari sup illud qd potestis. sed faciet cum temptatione puentu vt possitis sustinere. id est. temptationibus pualere. **Et Aug^o.** sup ps. diabolus inqt plerūq; vult nocere. sed nō potest. quia potestas ei^o est sub potestate dei. **Naz** si tantū posset nocere q̄tū vellet. nec aliquis iustozū remaneret. **Cui** cōcordat illud **Isid.** de sum. ho. **Nō** ampl^o temptat electos diabolus nisi q̄dū volūtas dei pmittit. **Ido** dixit christus discipulis suis **Luc.** vlti. **Redete** in ciuitate donec induamini vtute exalto. scz ex aduentu spūsancti. **Tertio** cōsolaf spūsanctus dulcedinē infundēdo. quia **Eccl.** xxiiij. dicit. **Spiritus** me^o sup mel dulcis. **Et Sapient.** xij. **O** q̄ suavis et bonus est dñe spūs tuus in nobis. **Si** q̄s hanc dulcedinē semel gustauerit d dulcedinē mūdi nō curabit. **Iuxta** illud **Gre.** **Gustato** spiritu desipit om̄is caro. **Ido** dicit **Bern.** quē nō temptabit dulcedo illa q̄ mortē facit dulcissimā. **Et Richard^o** d sancto victore. **Nō** ē cor tam lapideū vl durū q̄ diuina p̄sentia benignitate nō emolliat et sua dulcedie nō alliciat. **Tertio** bonitas spūsancti ē ex grē infusione. qz ipse ē torrēs inebrians electos suos plenitudine grē. **Sicut** patet de apostol^o q̄s adeo adimpleuit sua gratia vt a iudeis multo pleni putarent **Act.** ij. et hoc pdixit dauid ps xxxv. **Inebriabunt** ab vbertate domus tue et torrēte voluptatis tue potabis eos. **Nō** exponit **Amb.** dices. **Dom^o** hec ecclesia ē vbertatis dom^o. redundātia gratiarū. torrens voluptatis spūsancti. quasi diceret. hi q̄ sunt in ecclesia dei inebriant ex vbertate gratiarū et spiritus sancti potat eos torrēte voluptatis. **Et** lb dit **Amb.** cessauit h torrēs in iplo iudeozū. qz erat illa plebs fide arida. sterilis opib^o. captiua peccatis. quid em̄ flueret nō bibētib^o. s̄ contaminantib^o sacros meat^o cū ipm fontē negarent. **Torrēs** ille istis cessauit vt nobis abundaret. et sitim humane captiuitati auerteret sicut torrēs in austro. **Et** subdit. hic ē ille torrēs voluptatis quē in **Gen.** legim^o fontem q̄ in undat paradysum. et diuidit in quatuor flumina que circūeunt totā terrā. **Ex** hoc etiā fonte vtutes pfluunt spirituales. prudētia temperātia. fortitudo. et iusticia. **Bon^o** fons grē et splēndoris eiusdēq; nature. cui^o et illud flumen est. de quo in ps. xliij. dicit. **Fluminis** impet^o letificat ciuitatē dei. hec **Amb.** **De** hoc fonte spiritus sancti ex q̄ haurimus aquas graruz dicit ps. xliij. **Quē** admodū desiderat ceru^o ad fontes aquarū. ita desiderat aia mea ad te deus. **Ad** hunc fontē debet quilibet nostrū currere quasi ceru^o nō sitiens veneno serpentū. sed vi uam aquā gratiarū qua mētis iterna inundatur. peccata lauant. et occultozū errores mun-

danē. **Quarto** apparet bonitas spūsancti ex grē subtractione. **Sicut** em̄ ex bonitate sua nobis grā infundit. sic ex eadē bonitate nobis grā interdū subtrahit. et h̄ facit ppter multas causas. **Prima** vt ppria cōdētia euitet. si em̄ homo sp̄ haberet grā spūsancti posset de sua sanctitate p̄fidere. et se cū nihil sit aliqd eē reputare cū dicat ps. viij. **Quid** est homo q̄ memor es ei^o aut fili^o hominis qz reputas eū. q. d. nihil ē nisi cinis et puluis. **Qui** ergo reputat se aliquid eē cū nihil sit seipm̄ seducit. **Ido** sancti et electi hoies quanto p̄fectiores sunt tanto humiliores existunt. **Sicut** abraaz qui dixit. **Gen.** xvij. **Loquar** ad dñm cū sim cinis et puluis. **Et** sanct^o paul^o q̄ ait. **i. Cor.** xv. **Hra** ei^o i me vacua nō fuit. i. carēs bonis operib^o. postea dixit se p̄mū inf̄ p̄ctōres. **i. Tim.** s. christ^o iesus venit in hūc mūdū peccatores saluos facere quozū p̄m^o ego sum. intellige inf̄ illos q̄ de peccato ad grā reuocant. quia h̄ reuocatio fuit in paulo valde mirabilis ppter quod ecclesia eā solēnizat. et sic li p̄mus excellētiā notat vocationis. et similiter legif de beato **Francisco** q̄ dixit se eē maximū peccatorē toti^o mūdi. et h̄ cōtingit ex eo q̄ q̄to seipos recognoscūt. t̄to magis se indignos dephendunt. iuxta illud **Greg.** ij. **morat.** **Sancti** viri quo alti^o apud deū vtute dignitatis p̄ficiunt eo subtili^o se indignos eē dephendūt. quia dū p̄p̄nui luci sunt quicqd eos in seipis latet inueniunt. ne ergo bon^o hō cadat in spiritualē supbiā que aliqui peior ē et magis nocua q̄ seculari pōpa. **Ido** de^o aliqui s̄trahit sibi grāz spūalēq; p̄solationē. **Et** etiā ne hō credat a seipō h̄re illā grā vel ex meriti suis. sed vt cognoscat q̄ illa grā deū sibi ex sola spūsancti bonitate et liberalitate et non p̄p̄ sua merita. nā minimā guttā bonitatis dei nō possum^o mereri a nobis metipsis. **Secūda** cā vt hō cōprobet vult em̄ spūsancti inf̄ dū grā s̄trahē ab hoie volēs eū pbare vtrū velit abire et cōsolatiōez a creatur^o q̄rere q̄n p̄solatiōez n̄ p̄t ab eo h̄re sicut p̄bat sponsus fidē et dilectiōez sue sponse vbi gra. vt mercator s̄icaret se ire ad nūdinās et absconderet se in domo volēs videre q̄ vxor faciat eo absente vl qd loq̄ de eo velit. vel si recessu ei^o doleret. vel de reditu gauderet. **Sic** spūsanct^o aliqui tardat venire cum dulcedine grē sue vt sic p̄bet p̄stantiā fidelis aie an velit aliū virū accipere eo absente. vel velit se propter eum ab adulterio spirituali continere. id est. an velit cōsolationē alienam a creaturis q̄rere vel si velit libenter sine cōsolatione esse. vel vtrum velit firmiter stare et nō ab eo recedere. **Si** aut querit anima cōsolationē a creaturis postq̄ diuinā amisit facit sicut mulier q̄ absente viro p̄prio ad aliū se transfert. **Ido**

debet facere sicut turtur. de quo dicit philo-
sophus. Turtur inane nescit amare. amisso na-
que pare non vult habere parē sed semper gemit.
Sic et homo gratia et consolatione spiritus sancti privatus
debet semper gemere donec redeat semper expe-
ctare. Tertia causa ut homo in timore confirmetur.
timere enim debet ne forte responsum suum scilicet christum
vel spiritum sanctum offenderit per aliquam causam vel negli-
gentiam propter quam ei consolationem spiritualem sub-
trahat. Et tunc ille timor debet esse moderatus ne de-
speret. debet enim timor esse filialis non filialis. sicut
puer timet patrem et tunc cum hoc ipsum diligit. unde di-
cit beatus Gregorius super Cantica. Sponsus quicquid abscon-
dit se ab anima ut ardenti est e converso querat
et dum inuenerit e converso diligenti et cauti eum
custodiat. Quarta causa ne homo nimium destrue-
retur. quia si semper haberet illam gratiam vel dulce
dinem spiritualem semper vellet orare. ieiunare. vigi-
lare et alios labores facere. quia quicquid in ta-
li gratia faceret. semper sibi dulce et delectabile esset
et sic se homo destrueret. ut ergo hominis obsequium
sit rationabile. de aliquando subtrahit homini dul-
cedinem gratie ne nimium debilitetur. Sunt enim ali-
qui in principio adeo feruētes quod nimium destruit se
et faciunt sibi capita debilia et fatua quod postea ni-
hil possunt. Et de illis necesse est ut aliquando gratia
subtrahatur. Quinta causa ne propter gratiam
Sunt enim aliqui quoniam deus eis facit aliquam gra-
tiam statim iudicant et despiciunt alios. quod si for-
te haberet illam gratiam plus faceret quam ipsi. Et tali-
bus minus profectis deberet compari. Quia secundum
Gregorium. vera iusticia compassione habet. Sexta
causa ut homo non tediatur. Sunt enim aliqui qui data
gratia non utuntur ad bonum sed tepidi sunt et tedio-
si. Contra quos dicit apostolus. i. Cor. vj. Hortamur
vos ne inuacuum gratiam dei recipiatis. Et hi ex
quo volunt inutiles esse necesse est ut gratia eis da-
ta subtrahatur. Sicut factus est seruo illi pigro qui
cum talento domini sui nihil operatus est sed fodit in terra.
propter quod talentum ab eo fuit ablatum et illi qui ha-
buit decem talenta datum. Mat. xxv. Septimo
si consolatio mundana admittatur quam enim homo que-
rit consolationem et delectationem mundanā seu in-
delectabilibus mundi tunc subtrahitur ei gratia et conso-
latio spiritus sancti. Quia dicit Bernardus. Belicata est
diuina gratia et consolatio et non datur admittentibus
alienam. Exemplum huius patet in tribus regibus quos
stella abduxit ab oriente. quod dum hierusalem intra-
uerunt querentes de iudeorum rege ubi natus esset
stella perdidit. Mat. ij. Super quo dicit Gregorius.
quod dum magi quesierunt consilium humanum perdi-
derunt consilium diuinum. Quidam enim in mundo isto
volunt delectari in cibo. in vestibus preciosis. in
amicis. in uxore. in filiis. et in gaudiis munda-
nis. et cum hoc etiam querunt delectationes et conso-
lationes diuinas. et hi non solum eas perdunt sed etiam
animam seipsos decipiunt. Quia dicit Augustinus. v. con-

fessionum. Gaudium diuine dulcedinis non degu-
stas si carnali delectatione cor maculas. Octa-
uo igitur subtrahitur gratia spiritus sancti. si in
his terrenis nimium occupetur. Nazarius beatus Gre-
gorius conquerebatur quando fuit in monasterio
distractus a negociis secularibus et quando fu-
it liber in corde ab illis tunc magis fuit quietus
in corde et pacificus cum deo quam antea fuit in offi-
cio cure pastoralis. sed quando fuit sublimatus
in papam tunc fuit inquietus ideo petit in pres-
biterium. Quis dabit mihi pennas sicut columbe et
volabo et requiescam. Nona causa si gratia si-
bi data alijs reuelatur. quando enim homo reuelat
gratiam sibi datam a deo vel iactat se inaniter de
donis diuinis tunc amittit eam. Sicut patet de
quodam fratre conuerso qui post multos labo-
res ieiunia et orationes meruit quod in susceptione
venerabilis sacramenti susciperet inenarrabilem
dulcedinem et delectationem in ore et in to-
to suo corpore. ita quod illa dulcedo et delectatio
fuit super omnem delectationem et dulcedinem
mundi. qui veniens ad quendam fratrem peti-
uit sibi dari osculum ab eo putans quod ille etiam
deberet sentire illam dulcedinem. Tunc statim
illa dulcedo euauit et postea nunquam eam reha-
bere potuit. idcirco quando homo sentit dulce-
dinem diuine gratie tunc debet se humiliare et
in humilitate cordis gratiarum actiones referre
quia superbia et elatio spiritualis valde est nociua.
Quare dicit Isidorus de summo bono. Non
te arroges. non te iactes. non te inaniter extol-
las. vel de te presumas. nihil boni tibi tribuas.
Nam legitur in vita patrum. Fuit quidam fra-
ter in quodam monasterio inultum verbosus
et semel accidit quod loquendo de non sibi commissis
diceret sibi abbas vade et tace. qui recedens ab
abbate cordi suo verba abbatis impressit et am-
plius silentium tenuit. Tunc sic taceret tunc
ab intra tantum profecit ut sibi deus quedam se-
creta reuelaret. accidit ut quidam heremita non
longe a monasterio infirmaretur qui misit ad
abbatem quod ad eum veniret et sacramentum eu-
charistie ei ministraret. Eunte autem abbate
sumpsit secum illum taciturnum. In via autem
quidam latro audiens campanam eos secutus
est usque ad cellam heremite manens foras. re-
putans se indignum quod ad cellam sancti viri in-
troiret. postquam autem heremita confessus esset
stans prope ianuam cum humilitate cordis sui
dixit. Si essem talis qualis tu es. Et heremi-
ta in elatione mentis sue dixit. hoc libenter debe-
res velle quod es talis qualis ego sum. Tunc ille fra-
ter taciturnus cepit amare hie. Postquam autem fra-
ter et abbas recederent ille latro a remoti cucur-
rit post eos et inuocauit deum ut sibi daret parti-
tionem et vite emendationem. quia propositus abbati
illi prosteri et apostoli nunquam peccare velle. et in cur-

Feria tertia pentecostes

su veloci cecidit et mortuus est. quod ille frater videns cepit letans ridere. **C**um autem abbas ad monasterium redisset quesivit a fratre quare sic taceret: respondit. pater semel dixisti mihi. vade et tace. ab illo die semper taci nisi fuisset interrogatus. **E**t abbas. quare fleuisti cum illi sancti hominem heremitam concauit: et quare risisti cum ille malus latro post nos cucurrit volens nos spoliare vel forte necare. et cadendo in suis obiit peccatis? **R**espondit ille. pater causa fletus mei fuit ista quia cum communicasti heremitam istum infirmum. latro stetit foris ianuam dicens in humilitate cordis. **S**i enim talis qualis es tu. et heremita respondit in elatione mentis. hoc possis libenter velle. et sic mortuus est et damnatus. **S**ed latro ille qui post nos cucurrit habuit propositum contritum. non nos spoliandi nec occidendi. et sic currens cecidit et obiit. et angeli animam eius receperunt. et ad celum cum gaudio adduxerunt. quia contritio eius fuit tanta quod deleuit penam et culpam. et ideo risi. ideo nos in humilitate mentis gratiam nobis datam occulte cum gratiarum actione teneamus. nec superbe eam alijs revelemus. **V**t cum latrone celesse gaudium habeamus. hic concludit. **Q**uod ad secundam tangit in verbis premissis spiritus sancti subtilitatem. cum dicit. **B**educet me in terram rectam. **C**irca quod nota. homines diversimode deducuntur in hac vita. quidam enim ducuntur a spiritu illecebrosi seu sensualitatis. hi sunt qui non secundum veritatem sed secundum passionem vivunt qui non quod honestum est sed delectabile in omnibus consequuntur. sicut ductus fuit ille iuuenis vecors quem mulier meretrix sermonibus et blanditijs labiorum pertraxit et irretiuit. de quo dicit Salomō Prov. vii. **D**e fenestra domus mee per cancellos prospexi iuuenem qui transiit per plateas iuxta angulum. et mulier in habitu meretricio occurrit ei et dixit. veni fruamur cupitis amplexibus. et secutus est eam sicut bos qui ducitur ad victimam. sed ille spiritus non ducit in terram rectam celestis patrie sed eterne miserie ubi nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. **J**ob. x. **Q**uia secundum apostolum I. Cor. vi. **F**ornicarij adulteri molles masculorum concubitores regnum dei non possidebunt glo. nisi peniteant et a fornicatione cessent. **N**ā refert Petrus Damiani. et Vincen. in li. xxvi. spe. histo. quod Humbertus quidam episcopus retulit quod in monasterio sancti Siluestri quidam monachus obiit. et ab incipiente gallicantu nocturnal articuli usque ad secundam diei horam cadauer exanimem (fratribus circumquaque psallentibus) iacuit. **C**um ergo ad missam agni dei pro eo diceret surrexit et maledictiones et contumelias in deum incepit euomere. et in crucem que sibi oblata erat ut oscularetur conspuere et beatam virginem Mariam ignominiosis obprobrijs lacerare. et dixit. quare pro me psallitis: nam ego in inferno fui ibi magister meus

lucifer coronam suam etiam inextinguibili ardore ardere mihi imposuit. eiusdemque metalli clamidem qua induebatur vestiuit. **E**ratque huius clamis tam feruens ignita ut guttas videres emittere. cum fratres eius ut penitentiam ageret admonerent ille anathematizabat et omnia redemptoris nostri ore sacrilego condemnabat mysteria. **T**unc monachi toto corde pro eo orantes exutis vestibus seerberantes et pugnis pectora tundentes omnibus quibus valebant precibus generibus insudabant. **E**t ecce desperatus ille ad se rediit saluatori omnipotentiam laudat. sathane ludificationibus abrenunciat. crucem adorat. penitentiamque flagitat. **C**onfessus est autem quod post abrenunciationem seculi in fornicationem inciderat. quod hactenus celauerat laudansque et benedicens deum usque ad alteram diem vixit et in sancta confessione migravit. **E**cce quod iste spiritus sensualitatis et fornicationis hunc ad terram miserie finaliter duxisset nisi precibus illorum electorum liberatus fuisset. **S**ecundo scribit Fulgentius in martologio quod ad methum rex alcesca duxit in virorem. contigit autem Admethum infirmari consuluit apollinem quomodo possit de infirmitate curari. respondit ei ab apolline quod curari non posset nisi aliam personam de suis propinquis voluntarie pro eo moreretur. **Q**uo intellecto alcesca mortem sponte subijt et ad inferna descendit. quam cum hercules inuenisset ei copatiens eam ab inferis liberavit. **M**ozartus exponit I. Hol. lec. ccvi. dicens. **M**ors humana et sensualitas ad inuicem copulantur sic sponsus et sponsa. vir et vxor. infirmas spiritus qui viri quod temptatiōibus varijs angit. clamans cum ps. vii. **M**iserere mei domine quoniam infirmus sum. sana me domine. et sic orare quoniam mens temptata est deus sapienter pro consilio petere vel requirere. respondet autem deus quod oporteat si spiritus debet pro seque salutem unum de propinquis suis mortem voluntariam subire huius est carne voluntarijs penis mortificare. quia nisi caro moriatur spiritus vitam gratie non habet. **E**t huius est quod dicitur ad Ro. viii. **S**i secundum carnem vixeris morieris. si autem spiritu sancto carnis mortificaueris viues. scilicet vita gratie et glorie. **C**aro autem propter naturam rationabilem tandem descendit ad inferos quoniam in terra de qua sancta est eternaliter reuertit. **S**ed per herculem virtuosum. id est christum in resurrectione generali resuscitabitur et viro suo. id est spiritu propter carnis coniungetur. **C**aro enim in hac vita ductrix nostra esse non debet. nec sensualitas ne in illecebris ducamur. **S**ed magis secundum spiritum debemus ambulare. iuxta illam hortationem apostoli ad Gal. v. **S**piritu ambulate et desideria carnis non proficiet. et ita si spiritus deducemini non eritis sub lege carnis et concupiscentie que spiritui repugnat. **S**ic dicit ad Ro. vii. **V**ideo aliam legem in membris meis repugnare legi mentis mee. **S**ecundo quod dicitur sunt qui ducuntur spiritu propter carnalis familiaritatem. et huius familiaritas cum vitio vitiosa est. et ratio est illi. ut dicit Iulio I. soli. d. arra anie. **E**a est vis amoris ut rale te esse necesse sit quod est id quod amas ut cui pro affectu coniungaris in butuo

similitudinē quodāmodo dilectiōis societate
trāsformētis. nec mirū quia s̄m Dionysii de
diuī. nomī. Amor habet quādā vim extractā
vniformiter ⁊ trāsformatā q̄ nō dimittit ama-
tores sui ipsi? eē sed amatorū. ⁊ ideo sub cōdi-
tionibus illi? q̄ amat pōt q̄libet hō describi ve-
risimiliter si tñ ei? p̄ditiōes cognoscat. **S**z iste
spūs p̄nitiose familiaritatis nō ducit in viam
rectā sed piculosam ⁊ tandē ducit ad mortē tē-
poralem videlicet ⁊ eternā. **N**ā dicit Petrus
alphonſus q̄ cum duo clerici trāsirent ante ta-
bernā in quadā ciuitate in qua erāt dulces cā-
tus ⁊ solatia ml̄ta. inuitati sunt ab illis q̄ erāt
ibi ad potū. vn? dixit nō intrabo. qz diē phus
nō est transeundū p̄ sedem gentis inique. illo
vero recedēte alter intrauit. ⁊ cū esset ibi. ecce
p̄positus querēs illos q̄ erant ibi quia homi-
cidii fecerūt in illo loco. ⁊ tam clericū q̄ alios
ducere iussit ad suspendiū. Cūqz ducerent ait
clericus modo scio. sed tarde. qz fatu? est ille q̄
nō credit pho de vitando malozū cōsortio. p̄-
pter societate em̄ malā hec pattoz. idō signan-
ter scribit Valerius ad Rufum. Ethicū ē vi-
deto cui des. vult dicere q̄ hō videat cui det
bona sua. illud em̄ est ethicū. i. ad virtutē mora-
lem p̄tinēs. sicut ad quādā ei? p̄tem videlicet
ad liberalitatem. Sed videto cui hō dat seipm
p̄ amorem ⁊ familiaritatem ⁊ conuictionē. h̄ est
ethicū. nō q̄si ps s̄ tota virtus moralis. **I**stud
x̄bū sūme est iuuenib? imprimēdū. **U**n̄ q̄daz
senex filiū suū informans ne familiaritatem euz
vitiosa contraheret meretrice sibi dixit. **T**alē
nāqz foue qualē sibi nectit amorē. **S**ermo ve-
ridicus vt sit ipse alter amic? ⁊ cōsequēter ex-
planat senex quē vocat turpē dicens. **T**urpē
tetra cutis nullū faciet noiari. **S**ed mens pol-
luta facti cupiēs maculari. **S**z in fine alloquēs
filiū dixit. **E**rgo caue fili turpatos crimine vi-
li. **N**e tu cōsimili turperis sine senili. **C**irca h̄
notandū Aristl. ix. ethi. c. iij. mouet tres nobi-
les q̄stiones ad p̄positū p̄tinētes. **P**rima est
ista. ponam? q̄ aliquis cōtrahat amicitiam euz
aliquo viro p̄bo. ⁊ iste postea mutet ⁊ fiat ma-
lus. questio ē. vtrū amicitia ad talē sit soluē-
da. **S**cōda est illa. dato q̄ sic vtrū statim sit sol-
uenda. vel vtrū hō debeat talem dissolutionē
differre. **T**ertia q̄stio vtrū ad talē post soluti-
onē amicitie debet se hō habere sicut alienus.
ac si nunq̄ fuisset amicus. **A**d p̄mā questionē
r̄idet dicens duo. vnū quod ē impossibile q̄ il-
le amet a virtuosulo cui? malicia est manifeste vi-
tiosa. **S**cōdo q̄ nō debet amare talē. rō ē. quia
nō est possibile q̄ cōseruet amicitia ad maluz
vbi nō causat aliq̄ similitudo amicitie. **A**d secū-
dam questionē distinguit. qz talis fact? mal?
vel omnino ifanabilis ē q̄ nō pōt reduci ad sta-
tum salutis vel virtutis. **V**el pōt reduci ad vir-

tutis statū. si scōm. nō debet hō abijcere statū
amicū. s̄ exhortare ad h̄ q̄ recuperet bonos mo-
res. **E**t multo magis debet amic? talē iuuare
recupando eū q̄ recuperando diuitias. qz virtus
est magis bonū q̄ aliq̄ substantia t̄p̄alis. si vero
sit omnino ifanabilis sicut sunt inueterati die-
rum malozū. statim debet amicitia ad talē dis-
solui. nec est icōueniēs hoc facere q̄ nō sit vni-
tus tali vitioso virtuosus. qz diē Aristl. in eo-
dem. c. q̄ illi q̄ se simulāt virtuosos vt amicitiam
cōtrahāt cū virtuosis ⁊ tñ sunt latent mali. sūt
minus accipiēdi q̄ illi q̄ corripūt nūmismata
quia q̄sto horribili? est vitiū q̄ falsa pecunia
tāto qui false simulāt virtutes maligniores sūt
q̄ qui fugiūt monetā falsam. **A**d tertiā questio-
nē r̄idet. q̄ aut sit amicitie dissolutio p̄pter
minore bonitatem. aut p̄pter abundantē ma-
liciam. **S**i scōdo mō nihil debet hō familiaritatis
exhibere tali q̄si cuiusqz extraneo qz eū dece-
pit ⁊ verecūdū fecit. **V**erecūdū em̄ virtuosulo
nō est amicū vitiosum fugisse. si p̄mo modo fi-
et dissolutio amicitie sicut fit de duob? quozū
vn? stat in gradu remisse virtutis. ⁊ ali? p̄ficit
ad gradū intensum. tūc em̄ nō ē possibile q̄ p̄-
ficiens s̄m amicitiam ad nō p̄ficiētē iungatur.
s̄m Aristl. quia nō de eisdē gaudēt ⁊ tristatur
q̄d est p̄p̄riū amicorū. **E**t in tali casu debet hō
se magis exhibere beneuolū p̄pter p̄teritā ami-
citiā q̄ si nunq̄ fuissent amici. **I**lli v̄o ifana-
biles sunt omnino abijciēdi a cōmuniōne beni-
uolorū vel virtuosorū q̄stū possibile ē ⁊ nō curā
dū est q̄ eis displiceāt vel eos offendāt. **Q**uia
virtuosulo sp̄ debet eē p̄positū pessimis displice-
re. **S**iē dicit Boeti? .j. de solā. **H**oc est q̄ s̄m
Aristl. q̄d maxime virtuosulo vitandū ē tam pro-
pter cōscientiā q̄ p̄pter famā. s̄ familiaritas
ad p̄sonas corruptas ⁊ infectas. p̄ quas mul-
ti innocētes corrupti ⁊ abominabiles facti sūt
⁊ abducti a virtute ⁊ tandē a serenitate cōscien-
tie sue quozū q̄libet pōt dicere illud Hierē. xx
xviij. **B**eduxerūt te ⁊ p̄ualuerūt aduersum te
viri pacifici tui demerſerūt te in sceno ⁊ i lubri-
co pedes tuos ⁊ recesserūt. de tali etiā p̄iso du-
ctore diē Salomō Proū. xvj. **A**ir itiqu? lactat
amicū ⁊ p̄ducit eū p̄ viā nō bonā. **D**e vitāda
etiā societate malozū q̄ ducūt hoſes ad viā ma-
liciosam loquit Gene. ad Lucilluz ep̄m. xvj.
Si vis pegrinatōes tuas h̄re iocūdas comitē
bonū sūme. sane habebit te auaricia q̄diu aua-
ro sordidoqz cōuixerit. habebit te timor q̄diu
supbo cōuersaberis. **T**ertio quidā deducun-
tur spiritu p̄sumptuose temeritatis sicut sunt
pleriqz imperiti qui p̄prio sensui statim adhe-
rent. **Q**uia diē Tegeti? de remilitari. li. j. **I**m-
perita rusticitas plūma p̄mutat ⁊ credit disse-
rere q̄d nescit. ⁊ ideo p̄pter inerp̄tiaz passio-
iuuentutis est p̄sumptio. **T**imiditas vero ē

Feria tertia pentecostes

passio senectutis. sicut dicit **Aristo.** xij retho /
rice sue. de talibus verificatur illud **Matth.**
xv. **Ceci facti sunt duces eorum.** Tales etiā sūt
qui pprie fortitudini vel virib⁹ innitētes non
recōmendāt se deo. nec diuinū implorāt auxi /
liū. sicut eos docuit **christ⁹ Matth.** vj. **Et ne**
nos inducas in temptationē. Tales sunt q̄ se
ingerunt piculis temptationū. male sociati se
imiscēt. suspecta cōsortia nō refugiūt. 7 ideo ci
to cadunt. horū figurā gessit **Petr⁹** qui pprie
infirmitatē ignar⁹ dixit **xpo.** 7 si oportuerit me
morī tecū nō te negabo. **Mat.** xxvj. **Iste** x̄o
eadem nocte se ingerēs male societati curiali /
um 7 mulierū **christū** ter negavit. **Tales** sunt
multū se iactantes de castitate 7 p̄tinentia 7 ali
os q̄ cadūt cōtempnētes. 7 ipsimet ī modica tē
ptatione temptati 7 vexati facillime capiunt.
Sed boni 7 sancti homines deo se cōtinuere /
cōmendant. sciētes q̄ diuina bonitas ē 7 non
sua. si cōtra temptatiōes resistūt. 7 ideo signā
ter dicit **Job.** xxxj. **Si oscular⁹ sum manū me**
am ore meo q̄ ē iniquitas maxima 7 negatio cō
tra dñm altissimū. vbi glosa dicit. osculari ma
num ē bonū nature vel gr̄e a deo concessū me
ritis humanis tribuere. vñ qui opa bona faci
unt 7 illa deo nō attribuūt. sed x̄ute naturali
7 prudētie pprie. hī deū qui ē bonitas a q̄ om
ne bonū derivat negant. **Tales etiā sunt q̄ in**
ualitudinē suā minime ppendētes spiritu pre
sumptionis in altū dignitatis sūme se extollūt
7 tandē deficientes cadunt. 7 se in aīa letaliter
cōfringūt. Cui⁹ p̄bationē ponit **Quadrifar**
titus lib. ij. c. iij. dicens. **Elevat⁹ strucio pedis**
officio cū ascēdisset in montē cernēs volucres
in liquidū aerem ale pennate agilitate se diffū
dere p̄sumptionē sūmens ex penna. idipsū vo
luit attemptare. cū anhelationis spiritu para
ret se mittere. id gallina p̄spiciēs sic fert ei di
xisse. tene locū tuū charissime 7 caue ne penna
p̄sumptionis tue tibiā amittas x̄tutis latus
vilipendens humilis scz galline salubre con
siliū mox r̄ndit. **Tace** miserima q̄ cum posses
validitate pennarū altis 7 lucidis p̄frui. gra
uitate paupis pectoris lutuz colis. **Quo dicto**
cordis vigore p̄sumptuose se cum impetu mo
uit sic emittēs flatū alarū mentiētē. statere x̄o
pondere corrui 7 sui oneris descensu rapido
tortū se cōfregit. tūc ad vlulatū dolentis gna
ra rei gallina descendens ad eū pede tuto ve
nit 7 dixit ei inf cetera. **Nō attendisti q̄ p̄sum**
ptio dum nimis extendit disiungit dum erigit
dirruit. cū aīponit postponit. 7 infra. **Ita tue**
valitudinis metas age. vt extra metā tue lon
gitudinis te nolis extendere. **On⁹ sūme quod**
possis ferre. 7 id bibe qd̄ possis digerere. **Cre**
pat em̄ in p̄portionatū suis viribus pond⁹ le
uare q̄ nitif. 7 caput inebriat. si imoderate vi

num bibat. **Moralit⁹ strucio elat⁹ ascēdens ī**
montē significat p̄sumptuosum peccatores in
montē celi ascēdentē 7 alta diuine excellentie
scrutari volentē. **Cōtra illud Eccl.** ij. **Altio**
ra te ne quesierit 7 fortiora te ne scrutat⁹ fuerit.
7 que p̄cepit tibi de⁹ cogita. 7 in p̄lib⁹ ei⁹ opi
bus ne fueris curiosus. **Nō em̄ necessariū est**
ea que in abscondito sunt videre oculis tuis.
Per gallinā autē intellige x̄pm qui dic⁹ Mat.
xxij. Quoties volui cōgregare te sicut gallia
cōgregat pullos suos sub alis 7 noluisti. **Ista**
quidē gallina x̄ps dñs noster dissuadet homi
ni p̄sumptionē. **Per h̄ p̄mo q̄ tam diu distulit**
incarnari vt p̄sumptio in hoīe destrueret. Se
cūdo p̄ hoc q̄ aliqñ viros sanctos cadere p̄
mittit in aliquod manifestū p̄ctm mortale. ne
de se p̄sumant. **De h̄ etiā dicit Aug⁹.** **Audeo**
dicere sup̄bis esse vtile cadere in aliqđ manife
stum 7 aptum p̄ctm. vñ sibi displiceāt qui sibi
placēdo ceciderāt. **Salubri⁹ em̄ Petr⁹ cū fle**
uit displicuit q̄ placuit qñ p̄sumpsit. **Tertio**
p̄ hoc q̄ p̄sumētib⁹ auxiliū suū subtrahit. et
subtrahit eius auxiliū hō in bono nō p̄ficat. et
tandem in malū corrui. **Ad p̄mū p̄tinet illud**
Judith. vj. **Presumētes de se 7 de sua x̄tute**
gloriātes humilias. **Ad scōm p̄tinet illud Aug⁹**
sup illud verbū Ps. lxxvj. **Infirmata ē**
tu x̄o p̄fecisti eam. **Nō inq̄t infirmare⁹ anim⁹**
si nō firmare⁹. **Per hec tria x̄ps suadet homi**
ne p̄sumat. si autē hō ipse audire noluerit 7 pre
sumptuose alta maiestatis scrutari voluerit in
anima sua se frāgit 7 collidit. quia dicit Pro
uer. xxv. **Qui p̄scrutato⁹ ē maiestati / oq̄ imif**
a gloria. **Et sicut gallina p̄sumptionem stru**
tionis irridebat. sic christus p̄sumptuosos
subfannabit. **Iuxta illud Ps.** ij. **Qui habitat**
in celis subfannabit eos. **Quarto quidam de**
ducunt⁹ spiritu maliciose seueritatis sicut no
biles 7 potentes. qui latera sua stipant malici
osis consiliatoribus quorū instigatiōibus ad
iniurias varias pauperū agitant. nunc ad ip
forum dep̄dationes. nunc ad iniustas exacio
nes. nunc ad iniquas seditiones. p̄ quas res
publica dissipatur. 7 pax civilis perturbatur.
ido verificat illud Esa. v. **Propterea captiu⁹**
ductus est popul⁹ meus quia nō habuit scien
tiam 7 nobiles eius interierūt fame. 7 multi
tudo eius siti exaruit. 7 c. **Et hec est p̄phetia**
tam de culpa preterita q̄ de vltione futura.
Hoc quidē spiritu maliciose seueritatis dedu
cunt etiā quidā parētes p̄eros suos nimis
seuere corrigentes quorū vnus dicit⁹ fuit bru
cus. qui duz debebat filios suos castigare eos
ad palū alligauit 7 seuerē 7 imifericordit⁹ ver
berauit. **Ali⁹ fuit dicit⁹ Cassio qui filiū suū cor**
rigere volens necare precepit. vt recitat Ca
lerius in polycraton. lib. v. c. vj. **Iste spiritus**

Armo

maliciose seueritatis non ducit ad terrā rectā
 sed bone vite. sed interdū maliciose. Sic de h
 legi in gestis Ansel. et idē refert Vincentius
 in spe. histo. lib. xxvj. c. vij. Quidā abbas se
 mel cōferebat cū Anselmo qd fieret de pueris
 in claustro enutritis. nō cessam^o inquit abbas
 die ac nocte eos verberare et semp fuit deterio
 res. Ad quē Ansel. qd bñ nutrimētū vrm expē
 ditis qui de hominib^o bestias facitis. dic mi
 hi queso abbas. Si plantā in orto tuo planta
 res et mox illā ex omi pte pcluderes vt ramos
 suos nullaten^o extendere posset qualis arbor
 inde pdiret pfecto inutilis et cū ramis pple
 xis. Sic vos tm̄ minis et terrozib^o pueros co
 artatis vt null^o ex eis liceat penit^o potiri liber
 tate. vñ sit qd nihil amoris pietatis et dulcedi
 nis circa se in vobis sentiūt. nec illi alicui^o bo
 ni in vobis postea fidē habebunt. Accidit vt
 sicut crescunt in corpe sic et in modo sensuali et
 suspitione mala crescūt. Cūq; a nullo fuerint
 in vera charitate enutriti. nullum nisi dep̄ssis
 supcilijs oculoꝝ aliquo vultu valeāt intueri
 hec Ansel. ideo dicit etiā Cassian^o libro collati
 onū. vidi em̄ qd ruinā sepe intulit multozū ni
 mia asperitas platoꝝ. Quinto deducunt qui
 daz spiritu vigorose benignitatē. Sicut hi qui
 erāt in deserto videlicet iudei de egypto exe
 tes quos dñs ex sua benignitate vigorose pre
 cedente colūna nubis deduxit p desertū. De
 quo Exod. xiiij. dñs autē pcedebat eos. ad ostē
 dendū viā p diem in colūna nubis et in colum
 na ignis p noctē vt dux esset vtroq; tpe. Ad
 cōmemorat dauid Ps. ciiij. Expandit nubes
 in ptectionē eozū et ignē vt luceret eis per no
 ctem. Moraliter p filios isrl̄ intellige homies
 xpianos. Sz p nubē que eos pcedebat subau
 di sp̄s sc̄m. pmo quia nubes in terra vel i ma
 ri eleuat. Jux illud. iij. Reg. xvij. Ecce nube
 cula pua ascendebat de mari. sic et sp̄s sanct^o
 quos repleuit eleuat a terrenis et ptemptu ter
 renozū ad cōtemplationē eternoꝝ et supnoꝝ
 Juxta illud Ezech. viij. Eleuauit me sp̄s in
 ter celū et terrā. ideo dixit fortunatus in omel.
 Eos qd sp̄s sanct^o humiles inuenerit. ad alta
 felicitatis beatitudinisq; sustollit. Secdo sicut
 nubes refrigeriū pstat. sic sp̄s sanct^o refrige
 rat cōtra incētiua vitioꝝ. vñ angel^o dixit ma
 rie Luc. j. Sp̄s sanct^o supueniet in te. et vtus
 altissimi obumbzabit tibi. i. ab omi estu vitio
 rum te refrigerabit. Tertio sicut ex nube plu
 uie generant. sic sp̄s sanct^o resoluit aīam i ab
 undantiā lachrymarum siue in cōpunctionez
 siue in orōnem. Juxta illud ad Rhoma. viij.
 Nos pmitias sp̄s habētes. i. spiritū sanctum
 in maiori plenitudine et ipi intra nos gemim^o.
 Modo ad ppositum sicut deus deduxit fili
 os israhel p columnā nubis de egypto exeun /

tes versus terram promissionis. Sic de^o pat
 et deus filius deducit nos in egypto hui^o mun
 di ad terram que fluit lacte christi humanita
 tis et melle suauissime deitatis pcedēte nos
 spiritu sancto. Ipe em̄ spiritus sanctus dedu
 cit egredientiū animas ne in infernum cadāt
 eas tenendo. Juxta illud Ps. lxxij. Tenuisti
 manum dexterā meā. et in voluntate tua dedu
 xisti me et cū gloria suscepisti me. deducet eas
 deniq; ne purgatoꝝ circūcant ipas benigne
 dirigendo. Juxta illud Ps. xxiij. Deduxisti
 me p semitas iusticie. vbi diē glo. per semitas
 iusticie ducit qui ad regnum sine purgatorio
 transit. deducit ipas vltimo ne in via diabo
 lum videant eas pie custodiendo. vellet enī
 diabolus animas sanctas in via deterrere si
 nō in pace spiritus sancti deducerentur. Ideo
 dixit Esa. lv. In leticia egrediemini de corpo
 ribus vestris. o anime sancte. Et in pace de
 ducemini scilicet in vitam eternā. ad quā nos
 perducat. rē.

Feria tertia pentecostes. Sermo. ij.

Hic dico vobis
 qui non intrat per ostium in ouile. sed
 ascendit aliunde hic fur et latro ē. Qui
 autē intrat per ostium pasto: est ouilū. huic
 ostiarius aperit et oues vocē eius audiēt. Jo
 hannis. x. Est cōmune prouerbiū. non omne
 quod splendet in igne est aurum. quia cuprū
 in igne dissolutum splendet. et tamē aurum nō
 est. Sic etiam. non omne quod in mari vide
 tur insula vel mons est. Quia refert auto: p
 prietatum. libro. xvj. c. de piscibus. et cetus
 postq; senuerit nititur in mari quiescere et ex
 quiete sine motu facta per multos annos ex
 ebullitione maris et pulueribus massa terre su
 per eo congregatur. et tūc ibi fructea crescūt.
 Quod naute videntes sperant ibi bonuz fun
 dum haberi et montem esse. applicant se cū na
 uibus suis. et ignem componūt ad cibaria de
 coquenda. quem quidem ignem cetus p mas
 sam terre presentiens cedit et omnes submer
 git. Et qd hoc sit verum. scribit Vincentius in
 speculo historiali li. xxij. c. lxxxvij. Bū san
 ctus Brandanus alias dictus Batures in
 mari nauigaret accedente die pasce vidit quā
 dam insulam super cetum et nauim applicauit
 ibiq; missam celebrauit. cunq; missam caneret
 et ad dominicam orationem peruenisset. tota
 insula commota est. belua illa se mouente. ti
 mentes igitur se mergendos clamauerūt. vir
 autē dei stans imperterritus finiuit missam. et
 post socios confortare cepit. tūc diffugientib^o
 cūctis ad nauim stās in oratione se prostrauit